

عنوان مقاله:

بررسی خصوصیات ریخت شناسی دوازده جمعیت گل جالیز مصری در ایران

محل انتشار:

پنجمین همایش علوم علف های هرز ایران (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

نوشین نظام آبادی - موسسه تحقیقات گیاه پزشکی کشور

اسکندر زند - موسسه تحقیقات گیاه پزشکی کشور

حمید رحیمیان مشهدی - پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران

حسن علیزاده - پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی خصوصیات ریخت شناسی دوازده جمعیت های گل جالیز مصری، آزمایشی در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با 5 تکرار در سال 1390 انجام شد. نشاهای گوجه فرنگی رقم سوپر استرین بی به عنوان میزبان گل جالیز مصری، در گلدان حاوی خاک منطقه آلوده به گل جالیز مصری مناطق اراک، ساوه، همدان، بهشهر، کرج (هشتگرد)، ارومیه، ورامین، گرمسار، ایوانکی، پیشوا، مشهد1 و مشهد2 نشاء شدند. پس از رویش گل جالیز، صفات کمی و صفات کیفی اندازه گیری و یادداشت شد. این صفات، با استفاده از نرم افزار SPSS و SAS مورد تجزیه تحلیل آماری قرار گرفتند. نتایج نشان داد از کل 60 نمونه، 44 نمونه (73 درصد) متعلق به واریته aegyptiaca و 16 نمونه (27 درصد) واریته aemula بودند. گروه بندی صفات کیفی نمونه ها باعث جداسازی دو واریته گل جالیز مصری یعنی aemula و aegyptiaca از هم شد ولی بر اساس صفات کمی این دو واریته به خوبی تفکیک نشدند اما نمونه های جمعیت های گل جالیز مصری گرمسار، ایوانکی، ورامین و پیشوا تقریباً در گروه یک قرار گرفتند. این چهار جمعیت از اقلیم بیابانی، گرم و خشک بودند در حالی که نمونه های دیگر از جمعیت های گل جالیز مصری مثل اراک، ساوه، ارومیه، همدان و هشتگرد، که با هم در بقیه گروه ها بودند، از اقلیم سرد بودند که می تواند نشان دهنده تأثیر اقلیم بر خصوصیات ریخت شناسی جمعیت های گل جالیز مصری کشور باشد.

کلمات کلیدی:

گوجه فرنگی رقم سوپر استرین بی، صفات کمی، صفات کیفی، اقلیم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/287937>

